Anul III — Sibiiu, Joi în 15/27 Maiu 1886 — Nr. 111

Abonamentele

Pentru Sibiiu:
1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarchie:
1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:
1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare ḑi de lucru

Inserțiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea: Sibiiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un numĕr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc. Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiiu, 14 Maiu st. v.

Lipsa de bună chibzuință e una dintre notele caracteristice ale politicei maghiare, și de aceea ne este adese-ori preste putință sĕ luăm în serios enunciațiunile politicilor maghiari ori, dacă le luăm în serios, ni-e par'că rușine că am făcut-o.

Ca sĕ nu mergem mai departe, ne aducem aminte de turburările petrecute sûnt acum doi ani la Cluj. Era par'că au sĕ urmeze lucruri grave, atât de puternic era avêntul, de care se cuprinsese tinerimea maghiară. Se spărgeau ferestri, se insultau cei mai inofensivi oameni, ba chiar și femeile, s'au ars cu mare pompă ḑiarele române, s'a cântat pe uliță faimosul refren „*O te büdös bocskor*“, într'un cuvênt ne aflam par'că în ajunul unei sguduiri sociale. Dar' cu deosebire serioasă părea mișcarea anume fiindcă băieții o făceau, ear' oameni cu posițiune în societate, autoritățile publice, chiar cercurile guvernamentale îi lăsau sĕ facă, ba, cel puțin indirect, îi încuragiau.

Și ce s'a ales din toată gălăgia? Li s'a dat tumultuanților drept jertfă de satisfacțiune profesorul Silași, s'a desființat „Iulia“, a declarat dl Coloman Tisza cu ocasiunea venirii sale la Cluj, că în curênd țeara întreagă va fi maghiară, și mișcarea a încetat.

În urmă s'a pornit o altă mișcare mai generală, „reuniunea de cultură“ și goana asupra presei române.

Vĕḑênd această mișcare, ai fi crezut, că acum are sĕ se prefacă toată fața țerii, și era foarte respândită temerea, că Clujenii vor omorî cu petri pe cei doi redactori ai „Tribunei.“ Li s'a jertfit însĕ libertatea personală a unui om pe timp de un an, și ear' s'au domolit spiritele.

Astfel s'a petrecut la Lugoj, astfel la Sătmar, astfel se petrece acum la Budapesta: totdeauna, când concetățenii nostri maghiari se înfierbêntă, li se aruncă câte o jertfă, pentru-ca sĕ se împace.

O înțelegem aceasta, dacă e vorba numai de Maghiari. Li se dă oare-care satisfacțiune, pentru-ca sĕ nu-'și pearḑă focul sacru, sĕ simță mereu, că ei pot sĕ-'și permiță multe. Prea bine, pot însĕ sĕ vină timpuri, când interesele țerii și chiar ale poporului maghiar vor cere, ca sĕ li se mai dee satisfacțiune și altora, și este foarte grea situațiunea, pe care 'și-o creează politicii maghiari pentru asemenea eventualități, de care n'au sĕ fie cruțați.

Dar' deocamdată astfel stau lucrurile și trebue sĕ ne împăcăm cu gândul, că pot concetățenii nostri maghiari sĕ-'și permiță ori-și-ce față cu noi, fără-ca sĕ rischeze ceva, afară de buna reputațiune a neamului lor. Pe aceasta însĕ o compromit prin lipsa lor de seriositate.

În aceasta găsim noi importanța afacerii Herman-Hossu Longin.

La anul 1881 se întrunesce aici în Sibiiu o conferență, care stabilesce un program politic, îl primesce cu unanimitate și îi dă cea mai largă publicitate. Preste trei ani se întrunesce o nouă conferență și declară, că susține nemodificat acest program.

Cu toate aceste un deputat dietal, un fruntaș politic, un om luat de concetățenii nostri maghiari foarte în serios poate sĕ-'și permiță a-'i declara de trădători pe toți cei-ce au votat ori susțin acest program, fără-ca președintele sĕ le dee insultaților satisfacțiunea de a-'l chema la ordine, fără-ca dieta sĕ-'și exprime resentimentul, fără-ca opiniunea publică maghiară sĕ desaproabe prin organele ei această ușurință în aprețiarea unei fapte publice.

Aceasta trebuia sĕ se pună în evidență, și s'a pus prin scrisoarea d-lui Francisc Hossu Longin.

Nu putea nimeni sĕ-'și facă ilusiunea, că în urma depeșei primite dela d-l Hossu Longin dl Herman își va venì în fire și ne va da satisfacțiunea de a recunoasce, că s'a pripit. Din contră, ne puteam aștepta, că se va înfunda și mai rĕu, că va ajunge la absurd, ceea-ce nouĕ ne vine la socoteală. Astfel s'a și întêmplat. Și nici că se putea altfel, căci dl Herman își perdea popularitatea, dacă recunoscea adevĕrul.

Ceea-ce a făcut dl Herman în dietă, a făcut și maioritatea juraților din Cluj, care în ḑiua a doua au condamnat pe redactorii „Tribunei“, pentru-că au susținut programul din Sibiiu.

Verdictul dat de curtea cu jurați e dovadă, că sûnt și între concetățenii nostri maghiari, nu amici ai Românilor, ci oameni cu vederi europene, pe care îi genează trista rîvnă, de care e cuprinsă societatea maghiară, oameni, care înțeleg, că nu astfel trebue sĕ proceadă Maghiarii, dacă e vorba sĕ-'și asigureze existența și pacînica desvoltare națională.

Acestia, care sûnt puțini, ce-i drept, dar' dintre cei mai de valoare oameni, de sigur că au fost foarte penibil atinși de chișotiada dlui Herman: lor li-se adresează scrisoarea dlui Hossu Longin; lor le vorbim și în acest articol.

Nu poate sĕ-'i strice poporului maghiar nimic mai mult decât lipsa de înțeleaptă cumpĕnire, cu care se manifestă în viața publică, deoare-ce prin ea se pune în conflict cu celelalte popoare din regatul ungar și se compromite totodată în fața lumii. Și oamenii în adevĕr serioși, care trăiesc în mijlocul societății maghiare, nu 'și-au împlinit încă datoria, dacă păstrează numai ei înșiși bunul cumpĕt, ci trebue totodată sĕ propage între conaționalii lor spiritul de înțeleaptă cumpĕnire, combătênd cu curagiu civic excesele de zel, care compromit buna reputațiune a poporului maghiar și-'i înăspresc relațiunile cu celelalte popoare.

Rĕspunsul dlui Tisza la interpelațiunile deputaților Ugron și Szalay.

La interpelațiunile deputaților Ugron și Szalay nu am putut rĕspunde numai decât, deoare-ce a fost a mea datorință a cerceta mai întâiu starea lucrului. Astăḑi, după-ce cunosc starea lucrului, voiu rĕspunde la ambele interpelațiuni deodată. Prin aceasta firesce, dreptul dlor interpelanți de a putè vorbì fiecare, nu va fi restrîns. Mai întâiu voiu expune starea lucrului și apoi părerea mea individuală asupra lui. (Sĕ auḑim!) Generalul Jansky, întorcêndu-se câteva ḑile înainte de 21 Maiu dela exercițiile trupei de geniu, a visitat în cimiterul militar mormintele din cestiune și a întrebat pe comandanții celor douĕ batalioane de geniu, în ce mod se împlinesce datorința de pietate față cu aceste morminte. 'I-s'a rĕspuns, că în tot anul la ḑiua morților, aceste morminte au fost încununate și iluminate. Generalul făcù observarea, că ar fi mai corect, dacă această încununare s'ar întêmpla în ḑiua căderii ofițerilor acolo înmormêntați. Declarându-se comandanții batalioanelor învoiți cu această părere, se decise încoronarea mormintelor pe 10 oare a ḑilei de 21 Maiu. Anume însĕ s'a hotărît evitarea ori-cărei sensație, și spre acest sfîrșit s'a făcut abstracție dela eșirea în corpore și în paradă. Tot lucrul avea sĕ fie o simplă învoire între camerați. De aceea nu s'a exmis nici un mandat, nici în scris, nici verbal din partea comandanților de batalioane, ci numai o simplă notificare pe coala de aviso. Generalul s'a presentat în cimiter în uniforma, care o purtase la exerciții, afară de el au fost de față cei doi comandanți de batalioane și ofițerii, cari au luat parte la exercițiile ḑilei. Anume s'a accentuat, că nu este vorba de împlinirea vre-unui mandat din partea ofițerilor, ci numai de împlinirea unui act de pietate față cu ofițerii căḑuți, cari au aparținut trupei de geniu. Generalul a rostit cu această ocasiune unele cuvinte fără alusiuni politice. Afară de ofițeri n'a fost nimenea de față în cimiter, și generalul a declarat de neadevĕrate toate aserțiunile contraḑicĕtoare acestor expuneri. Tot lucrul n'a avut caracter public, și nimenea din cei de față n'au crezut, că acest act se va lua drept demonstrație. Stând lucrul astfel, eu nu hesitez a declara, că procedura urmată a fost fără tact și necorectă. (Aplause generale.) N'a existat causă de a schimba usul de până acuma cu privire la acele morminte. Este iertat ori-cărui om privat a împlinì acte de pietate față cu un mort, sĕ fi fost acela chiar duşman al nostru. Dar' o persoană în posițiune publică, fie chiar și civilă, trebue sĕ se ferească a arangia ceva, ce ar putè da ansă la explicări sinistre, ori se intenționează aceasta ori ba. Este datorința guvernului, a considera sentimentele naționale, și sĕ fiți convinși, că cercurile hotărîtoare militare sûnt de părere, că puterea armată are sĕ se ferească de ori-și-ce colorit politic. În acele cercuri încă sûnt oamenii de credința dlor interpelanți, că din partea militarilor este a se evita ori-și-ce, ce ar putè da ansă la neînțelegeri. După mĕsurile luate acuma, sperez că pe viitor așa se va și întêmpla. (Aplause generale prelungite).

Ugron: susține, că demonstrația a avut caracter oficial, pentru-că provocarea la participare a fost indusă în cartea ordinelor, ceea-ce pe respectivii 'i-a îndatorat sĕ participeze. Ba ofițerilor de reservă maghiari, cari au cerut dispensarea dela acest act rușinător, li s'a refusat categoric.

Nici persoana lui Hentzi nu merită această pietate deodată resuscitată. El a fost jurat pe constituția maghiară, și când a venit dela Petro-

---

Foița „Tribunei“.

De pe galeria sinodului.

(Urmare.)

Ședința a patra. Verosimil că va venì timpul, când se va vorbì cu mult mai mult despre dînsa, decum s'a vorbit până acum. Un lucru mic, și totuși mare, a fost menit sĕ se întêmple într'însa.

Dl *Slavici* rugând pe sinod sĕ nu-'l silească a motiva, pentru-ce renunță la mandatul seu de deputat.

Renunțarea a căḑut ca o bombă neașteptată în sînul sinodului.

A trebuit sĕ treacă timp până sĕ ajung în posițiunea de a mĕ putè orienta. Nu sûnt însĕ sigur până în momentul când scriu aceste, dacă sûnt și astăḑi sau nu orientat. Căci cu putință ar fi, ca toate câte 'mi-s'a părut a le fi observat în sinod cu ocasiunea incidentului, sĕ fie un fel de „ilusiune optică“.

Problema mea însĕ nu este de a afla motivul renunțării deputatului Slavici. Când m'aș apuca de deslegarea acestei enigme pentru mine, a unui pas atât de neprevĕḑut și neașteptat, aș eșì din rolul ce de bună voie 'l-am luat asupra mea. Aș fi eșit din acest rol chiar și când m'aș simți vrednic a deslega cât se poate de exact și de corect eu însumi enigma.

De aceea sper a îndeplinì numai o datorință față cu publicul cetitor, când declar, că e departe de mine ca sĕ ambiționez a face eu lumină asupra motivelor, care au înduplecat pe deputatul Slavici a lua o hotărîre atât de stăruitoare într'o afacere de sigur nu de toate ḑilele.

Un lucru însĕ cred că totuși se ține de datorințele mele: a constata, că incidentul acesta pentru prima oară 'mi-a făcut cu putință a lua privire în fisionomia adevĕrată a sinodului, în totalitatea lui.

Impresiunea cea dintâiu a incidentului părea că fețele membrilor sinodului sûnt o carte în care sûnt întipărite cuvintele din Eneida lui Vergil: „*obstupuere omnes*“. Părea că nime nu-'și scie da seamă despre rațiunea renunțării, nu numai neașteptate, dar' și atât de neobicĭnuite. Presidentul archiepiscop repetia continu, că este unicul act de felul acesta în „analele sinodalității noastre“.

Tabloul însĕ în posiția aceasta n'a fost de durată lungă. Deși Măcellar cu părerea, că sinodul se ia la cunoscință renunțarea a pus cestiunea pe terenul prosaic al birocrației. Pentru dînsul toată resignarea nu a fost altceva decât o resignare și sănĕtate bună. Cuvintele resignatului: „nu mĕ siliți sĕ motivez, cu toate că dacă mĕ constrîngeți, aș fi gata a o face“, nu 'l-au impresionat de loc se vede. Nu scia dar' sĕ-'și dee seamă de importanța întreagă a evenimentului. Eugen Brote și cu dînsul și alții vreau sĕ abată atențiunea sinodului la însĕmnătatea intrinsecă a lucrului pus pe tapet. Oamenii deputați însĕ nu se putură orienta în grabă spre a lua și ei la rîndul lor o hotărîre corĕspunḑĕtoare situațiunii întregi. A trebuit tot dl Slavici sĕ-'i scoată din impas printr'un lucru foarte simplu și totodată și mai prosaic. Dînsul după-ce a spus sinodului, că dacă se va mai bucura de încrederea comitenților sei și îl vor trimite în sinod, va primì earăși mandat, acum însĕ se duce; — 'și-a luat pĕlăria și s'a dus, și cu aceasta actul a fost sfîrșit.

În tot timpul afacerii numai doi deputați au stăruit a fi consecuenți în atitudinea lor. Multă satisfacțiune veselă manifestară dep. Nicanor Frateș și după acesta P. Cosma.

Nu mai departe însĕ, ca în aceeași ședință a și început a se face lumină asupra motivelor renunțării d-lui Slavici.

Raportul senatului bisericesc a atins o coardă din cele mai delicate: coarda fundațiunii Șaguna, din care bisericile și scolile lipsite au a fi ajutorate, dar' nu se ajutoră. Este notoric lucru, ciripit de toate paserile, pe toate streșinile și gardurile, că sûnt ajutoare votate de comisiunea respectivă de trei și de patru ani, dar' presidentul comisiunii, archiepiscopul nu expedează ajutoarele votate. Bisericile unele se ruinează, altele se îngloadă în datorii pe la cămĕtari — a contul ajutorului votat, scolile se confiscă de stat etc. etc. Lucrul acesta s'a adus la cunoscința sinodului anul trecut, s'a adus și în anul acesta, dar' maioritatea sinodului a luat raportul simplu „spre sciință!“

Cu o maioritate care supoartă, fără a face baremi o schimă de neplăcere, când 'i-se dau dose ca cele dela fundațiunea amintită și dela a tipografiei archidiecesane, nu tot omul este în stare sĕ stee sub un coperiș. Acoperișele, sub care stau maiorități de aceste, sûnt foarte expuse fulgerului opiniunii publice. Mirarea nu mai poate fi mare, pentru-că unul a eșit de sub coperișul expus, ci mai mare dacă nu vor eșì aḑi-mâne mai mulți. Căci vor mai fi încă destui de aceia, cari condamnă indolența, în multe casuri, slugărnicia cea mai ridicolă a colegilor sei.

Nu vĕ surprindă dar', că impresiunile din sinod sûnt în stare a justifica indignațiunea, care merge uneori până a înduplecа la resignațiune.

În ședința a cincia, fără pic de ansă, deputatul Cosma, când era vorba de înființarea unui organ pedagogic, cu surisul lui sarcastic

varadin la Buda s'a oferit a pune Seghedinul pentru Maghiari în stare de apĕrare. După-ce Kossuth nu a primit acest ofert, 'și-a dat cuvêntul de onoare, că nu va lupta în acel resboiu în contra Ungariei. Și totuși în contra jurămêntului și în contra cuvêntului seu a primit comanda fortăreții în contra armatei maghiare. În 21 Maiu[aşadar' nu s'a luptat pentru lauri, ci pentru-ca sĕ scape de strangul, care îl aştepta. Nu merită Hentzi pietate și din acel motiv, că cu toate că Pesta a fost declarată de oraș neîntărit, el a bombardat-o, deși după-cum comisarul guvernial de atunci, dl Irányi poate atesta, de acolo nici o împușcătură nu s'a dat. Aceasta a fost o procedură tot atât de barbară, ca și a colonelului Alnoch, care a voit sĕ arunce podul de lanț în aer, după-ce honvedii au pètruns în cetate. Ce fel de ofițer de geniu a fost el se vede din aceea, că propria lui mină 'l-a omorît. Revenind la Hentzi, el nu a murit ca un erou, ci ca un mercenar, și mulți membri ai casei sciu, că el a voit sĕ fugă travestit. Dacă totuși ia rĕspunsul ministrului spre sciință, o face numai pentru-ca sĕ arete, că în treburile naționale nu există deosebire de partid. De altmintrelea rĕspunsul ministrului el îl privesce numai ca o promisiune. (Aplause în stânga.)

Inaugurarea statuei lui Lazar.

În 11 Maiu st. v. la oarele 10 și jumĕtate de dimineață, în presența unui public destul de numĕros, compus în foarte mare parte de profesori, institutori, învĕțători și scolari dela toate scoalele capitalei, s'a desvĕlit statua lui George Lazar.

Dl ministru al instrucțiunii din România a pronunțat un discurs, pe care îl vom reproduce și noi, după-ce îl vom avè.

După discursul dlui ministru, dl Cerchez, representantul primăriei, care primia statua din partea comitetului, a rostit următoarele cuvinte:

„Orașul Bucuresci plin de recunoscință primesce această statuă. El o va păzì și o va ocroti ca unul din cele mai prețioase ale sale monumente, ca una din cele mai frumoase ale sale podoabe. Orașul Bucuresci mulțumesce acestor cetățeni de inimă, cari pentru îndeplinirea unei nobile idei, s'au întrunit în comitet, au pus silințele lor, au sciut sĕ-'și câștige sprijinul concetățenilor și prin simpla putere a inițiativei private au isbutit a ridica această statuă eșită din dalta „celui dintâiu sculptor român“, în memoria „celui dintâiu învĕțător român“, sau, cum se dicea pe atunci, „celui dintâiu dascăl român“.

„Astfel câțiva au plătit datoria tuturor. Căci toți, cari vorbesc și sciu românesce, lui George Lazar datoresc că pot în limba părintească sĕ-'și exprime cugetările, — lui George Lazar care, după-cum spunea unul din cei mai ilustri ai sei elevi, „aruncà cu mâni pline, sĕmênțele românismului și naționalității“.

„Este bine aședată acì statua lui George Lazar, pe locul acelei scoale dela St. Sava, unde el s'a adăpostit, unde a profesat, unde a suferit, unde a luptat. Ea stă bine alăturea cu statua celui mai ilustru și mai iubit al seu elev, în fața palatului Academiei, acest monument măreț ridicat de urmașii lui, de Românii deșteptați printr'însu,l sciinței, literaturii și iubirii de patriă.

„Sĕmênța aruncată de neobositul luptător în pămêntul roditor al acestei țeri a devenit un arbore, ale căruia rădĕcini puternice s'au înfipt adânc în pămêntul patriei, și care acum poartă și flori și fructe.

„În numele capitalei, salut acest monument. El fie acì, în mijlocul tinerimei studioase, o amintire și un exemplu: o amintire a unui mare și folositor Român; un exemplu de obstacole, ce le poate învinge munca, voința și mai cu seamă devotamentul desinteresat la o mare și roditoare ideă.

„Fie eternă memoria lui George Lazar!“

La începutul și la finele sĕrbării, corul scoalei normale și acela al seminarului din Bucuresci au intonat imnul lui Lazar.

Printre cei de față, publicul privia cu înduioșată atențiune pe o bĕtrână îmbrăcată în hainele femeilor din Ardeal. Era nepoata lui George Lazar, care venise însoțită de fiul seu, dl inginer Lazar, și a depus coroana sa la statua nemuritorului învĕțător.

Pe coroana bĕtrânei nepoate stă scris: „Marelui unchiu, micii nepoți!“ Foarte multe coroane au fost depuse de societățile de cultură, de licee, gimnasii și alte scoale.

Asupra statuei și meritelor ei vom revenì.

Sĕrbarea a fost favorisată de un timp foarte frumos. Cei de față la desvĕlirea statuei au prorupt în strigăte de „ura“. („Românul“.)

Ordinațiunile ministrului ungar de comerciu.

Pres. Nr. 757.

Ordinațiunea

ministrului reg. ung. de comerciu, agricultură și industrie, dată în conțelegere cu ministerul reg. ung. de finanțe despre taxarea productelor, ce provin din România cu începere dela 1 Iunie n.

În conțelegere cu guvernul c. reg. austriac, pe basa art. III din articolul de lege XVI din 1882 relativ la tariful vamal general al teritorului vamal austro-ungar dispunem în privința taxării productelor de provenință română următoarele:

Începênd dela 1 Iunie 1886 productele de provenință română — dacă acele în urma tarifului vamal general nu sûnt scutite de vamă, sau nu se țin de vămile speciale hotărîte prin ordinațiunea de față — solvesc cu prilegiul importării lor pe teritorul vamal austro-ungar afară de vama cuprinsă în tarif încă un adaus de 30 procente.

Dela adausul de 30 procente fac excepțiune productele cuprinse în clasele XVII, XVIII și XIX ale tarifului vamal.

Mărfurile de mai jos sûnt supuse următoarelor vămi speciale:

Clasa de tarif, din n-rul de tarif		per chilo	fl.	cr.
6	23	orĕ, ovĕs, sĕcară	3	—
„	23	păpușoiu	1	—
„	24	grâu, alac, grâu mestecat, hirișcă	3	—
„	24	păsat (mălaiu mĕrunt)	—	50
„	25	malt	3	—
„	26	fasole, lupine, mazĕre, linte măzĕriche	3	—
7	29—37	legumi, poame, plante și părți de plante	5	—
„	38	hemeiu (și fărină de hemeiu) .	10	—
8	44	oi, capre etc. per bucată . . .	1	—
„	45	miei și ieĕi per bucată . . .	1	—
„	46	porci	12	—
„	47	purcei (sub 10 chilo)	2	—
9	50	Tot felul de sĕlbătĕcie și hoare (galițe)		
		a) viue per 100 chilo	6	—
		b) moarte per 100 chilo . . .	9	—
„	51	pesci proaspeți, raci, melci proaspeți	1	50
„	53	animale, numite sub *b)* . . .	10	—
10	54	lapte	—	50
„	55	oue	5	—
„	60	piei, dure etc.	20	—
„	61	peri de tet felul	20	—
„	62	pene numite sub *bb)* etc. . . .	20	—
„	63	beșici proaspete, sărate și uscate, mațe etc.	20	—
„	64	producte animalice numite sub *bb)*	20	—
11	65	unt proaspĕt și sărat, sĕu de bou etc.	25	—
„	66	unsoare de porc, unsoare de gâscă, slănină (clisă)	25	—
14	83	carne proaspĕtă sau preparată .	25	—
„	87	pesci de sub *bb)*, sĕrați, afumați sau uscați	10	—
16	99	coarne, dinți etc.	5	—
20	117	uleiu de terpentin, uleiu de rĕșină, uleiu de păcură, cleiu de paseri	3	—
23	136	fuior, cânepă (in) etc.	8	—
24	152	lână, dură etc.	20	—
29	185	*a)* și *b)* massă de hârtie din strențe, lemn, paie etc.	6	—
37	249	*a)* țigle, cărămiți, platte de pavagiu etc. fără glasură . . .	—	50
45	318	peatră acră, dură sau rafinată .	2	—
„	321	potașă	2	—
50	353—356	sfărîmături	2	—

La cas, dacă prin împregiurări sau experiență se va simți necesitatea de a schimba singuraticile dispositiuni ale acestei ordinațiuni, guvernul ungar în conțelegere cu ministerul austriac va dispune din cas în cas cele de lipsă în înțelesul aliniei 1 din art. III al tarifului vamal.

Budapesta, 22 Maiu 1886.

Conte Széchenyi m. p.

Nr. 758 presid.

Ordinațiunea

ministerului reg. ung. de agricultură, comerciu și industrie dată în conțelegere cu ministerul reg. ung. de finanțe, prin care se opresce importarea și transitul de legumi, poame și plante din România.

Cu provocare la ordinațiunea mea dată la 21 Septemvrie 1885 sub nr. 33,793, dispun prin aceasta din nou, că importarea și transitul de legumi, poame, plante și părți de plante (clasa VII a tarifului vamal din 1882) din România sûnt și pe mai departe oprite din causa respândirii filoxerei.

Budapesta, 22 Maiu 1886.

Conte Széchenyi m. p.

Nr. 28788 presid.

Ordinațiunea

ministerului reg. ung. de agricultură, comerciu și industrie, dată în conțelegere cu ministerul reg. ung. de finanțe, prin care se opresce importul și tariful de porci, oi, capre și miei din România.

Opresc transitul de porci, oi, capre și miei din România cu începerea dela 1 Iunie a. c. din considerări veterinare.

Budapesta, 22 Maiu 1886.

Conte Széchenyi m. p.

Nr. 754 presid.

Ordinațiunea

ministerului reg. ung. de agricultură, industrie și comerciu dată în conțelegere cu ministerul reg. ung. de finanțe, prin care se opresce importul scutit de vamă al bucatelor române pentru măcinare prelûngă aplicarea procedurii de appretură.

În conțelegere cu ministerul c. reg. austriac de comerciu și de finanțe se dispune, că cu privire la morile ce se află pe teritorul vamal, care macină bucate străine pentru exportarea în urma ordinațiunii ministeriale ddto 29 Maiu 1882 sub nr. 30,974, pentru bucatele de provenința română e oprită tractarea liberă de vamă și anume dela 1 Iunie 1886 încolo.

Pentru de a se împedeca libera importare a bucatelor de măcinat de provenință română sub titlul, că ar fi bucate rusesci, sêrbesci, bulgare sau turcesci, se dispune, ca începênd dela ziua numită, bucatele importate din Turcia ori Rusia, din Sêrbia și Bulgaria au sĕ fie provĕzute cu certificate originale și cu expresa indicare, că sûnt importate spre măcinare.

Aceste certificate de origine trebue sĕ fie corespunzĕtoare dispositiunilor instrucțiunii date pentru executarea tarifului vamal.

Budapesta, 22 Maiu 1886.

Conte Széchenyi m. p.

Rĕsboiul vamal cu România.

„Telegraphul“ dela 11 Maiu v. scrie în această privință următoarele:

. . . Pe cât ne-a iertat putința, am reprodus cele scrise de principalele ziare austriace asupra ruperii negociărilor, am ținut în curent pe cetitori cu mișcările guvernelor din Pesta și Viena . . . . . .

. . . . . .

Dar' toate aceste se înțeleg și, ce e mai bine, se pot discuta. Așa vom face adi cu „Neue freie Presse“, cel mai serios dintre toate ziarele austro-ungare, câte s'au ocupat cu cestiunea conventiei.

„Am dat articolul dela 14 curent al acestui ziar și ieri am resumat un nou articol, apărut în ziua de 18; de aceea nu vom cita pasagii întregi, ci vom reamintì principalele atacuri.

După părerea ziarului vienez, „guvernul Brătianu are o îndrăsneală nebună“ că nu cedează Austro-Ungariei, singura noastră prietină; noi Românii „împingem protecționismul până la caricatură“; numai în fabulă șoarecele scapă pe leu, în realitatea vieții însĕ „dobitocul cel mic trebue sĕ se teamă de cel mare“; nimeni nu se gândesce sĕ atingă autonomia economică a României, „dar' fiecare stat e rĕspunzĕtor de întrebuințarea ce face cu libertatea sa de acțiune“; în sfîrșit, „conflictul cu Austro-Ungaria ne va duce la ruina economică“.

În totul, aprețiări subiective, amenințări copilăresci; și ne mândrim noi că în o cestiune așa de gravă am stat mai sus decât marii nostri confrați din Viena. Noi n'am amenințat pe nime, din potrivă am fost amenințați chiar de confrații din lăuntru, cari se încălzesc la vatra noastră și la measa noastră se hrănesc. Departe de asta, după-ce am constatat trebuința de a trăì în bună înțelegere cu Austro-Ungaria, am formulat limpede ce cerem și ce dăm. Și totdeauna am fost în perfectă armoniă cu guvernul partidei noastre.

Negociările cu adûnca noastră părere de rĕu, n'au reușit; urmând vechia tradițiune, Austro-Ungaria cerea totul dela noi și nu voia sĕ dee nimic. Tîrgul nu s'a făcut și pe cât noi pe atâta și Austro-Ungurii trebue sĕ poarte rĕspunderea nouei stări de lucruri. Cât despre vină, li-o lăsăm toată; căci am dovedit, și confrații dela Viena au recunoscut și recunosc, că Ungurii sûnt de vină, că ei speculează și nu vor decât sĕ speculeze, pentru înavuțirea unei clice, care deține totul. Dacă „Neue freie Presse“ ar vrè sĕ-'și dee puțină osteneală, ea ar spune câtă diferență e între noi, cari apĕrăm interese naționale, și Unguri, cari îngrijesc interesele particulare ale speculatorilor de bursă.

Amenințările, ori cu câtă impertinență ar fi debitate, nu ne emoționează; sûntem tari de dreptul nostru și . . . nici nu prea vedem întrucât interesele noastre sûnt așa de amenințate. Că conflictul vamal cu Austro-Ungaria va avè oare-care influență asupra pieței noastre, o scim. Dar' cu toată încordarea cercetării noastre nu vedem ruina.

Vedem însĕ altceva; vedem că Austro-Ungaria va plătì scump pretensiunea ei de a ne impune condițiuni oneroase:

„Neue freie Presse“ singură se plânge de ruina sigură a industriei vieneze.

Deși n'au trecut decât câteva zile, confecționarii austriaci 'și-au retras comandele ce făcuseră la fabrici.

Fabricanții de țesĕturi din Moravia iau mĕsuri pentru a-'și restrînge producțiunea și în curênd vor da drumul la un mare numĕr de lucrători, ceea-ce va sporì și mai mult miseria și pericolul intern.

Compania Lloydului pe Dunăre se plânge.

Compania acționarilor căii ferate Lemberg-Cernăuți-Iași se plânge că va fi ruinată.

Liniile ungare sûnt amenințate cu o perdere enormă.

Și n'au trecut decât puține zile; și încă n'am ajuns la 1 Iunie; și încă nu cunoascem, nu putem cunoasce tot ce se petrece în lumea comercială și industrială din Austro-Ungaria!...

Dar' industria transilvană, desvoltată special în vederea trebuințelor României, industriă, care rentează atâtea milioane și hrănesce atâtea brațe?

Dar' urcarea bruscă a cărnei pe piața Vienei?

La noi nimic din toate aceste nu s'a vĕzut și nimic nu se va vedè. Printr'o direcțiune falsă a desvoltării noastre, am ajuns sĕ cheltuim sume enorme pentru satisfacerea unor gusturi netrebuincioase; ne vom restrînge cheltuielile. Trimiteam în străinătate cantități colosale de materii prime și în acest timp o mulțime de brațe ședeau neocupate; de acum nu va mai fi așa.

Schimbarea se va face cu oare-cari greutăți; cine o tăgăduiesce? Dar' în schimb, câte foloase!

Eată de ce amenințările nu ne mișcă câtuși de puțin, de ce privim viitorul cu încredere.

Austria, mulțumită Ungariei, va face experiența; ear' când se va hotărî s'o rupă cu sistemul de adi, când va reușì sĕ convingă pe Ungaria, că lucrează contra interesului general al monarchiei: — ei bine! sĕ vină atunci; noi o vom primì cu aceeași bunăvoință, dar' și cu aceeași programă economică.

La demonstrațiunile din Budapesta.

Deși comandantul de corp din Budapesta, generalul de cavalerie Edelsheim-Gyulai, a declarat chiar unui raportor al ziarului „Budapester Tagblatt“, că actul încoronării mormintelor ofițerilor căduți în 1849 cu generalul Hentzi, și procederea generalului Iansky a fost un simplu act de pietate față cu camerazii căduți în luptă, totuși chiar acest ziar al opositiei „moderate“ publică în numĕrul seu de Luni în formă de feuilleton unele expectorațiuni de tot — ciudate la adresa generalului Iansky și preste tot la adresa armatei comune. Le publicăm în traducere verbală, pentru-ca onorații cetitori sĕ cunoască sentimentele și respectul Maghiarilor și Maghiaronilor către armata comună. Se înțelege, că fiii muselor earăși sûnt lăudați pentru eroismul dovedit față cu geamurile ferestrilor:

„Budapesta se află sub impresiunea evenimentelor de ieri și alaltăieri. În cluburi, cafenele și restaurante se vorbesce numai de aceste evenimente, cărora capitala a servit de scenă. Tot omul își dă părerea sa despre cele întêmplate, și nici eu nu vreau sĕ 'mi-o ascund.

---

pe buze dă o îmbolditurĕ fundațiunilor, de care făcui pomenire.

M'a revoltat procedura aceasta: Mai ales după cele ce se petrecuseră ieri. Dar' mĕ temeam, că afrontol are sĕ rĕmână respins.

În sfîrșit totuși, nu.

Am avut o mică satisfacțiune, că cel puțin în oara a unspredecea s'a aflat cineva, care n'a suferit, ca sinodul sĕ înghită „spre sciință“ și afrontul piediș. Două apostrofe din reflectarea deputatului Cristea 'mi-s'au impresionat deosebit: că nimenea nu era mai nepotrivit, ca deputatul Cosma sĕ se frece de „instituțiunile independente de consistor“, — una la mână; ear' ceealaltă, adecă a doua, prevederea întemeietorului comisiunilor pentru fundațiunile Șaguna și Tipografia archidiecesană, justificată de present. În puține cuvinte a dis destul, dacă nu foarte mult.

Partea leului însĕ cu toate aceste a fost reservată deputatului Eugen Brote. El a luminat situațiunea în sesiunea actuală mai înfricoșat.

Cum?

Puțintică răbdare încă, on. cetitori și cetitoare, și voiu descoperì și partea aceasta și apoi termin. — *y.* —

(Va urma.)

„Mĕ unesc și eu în cestiunea principală cu toți ceialalți oameni. Da; generalul Iansky, Hentzi al dilelor noastre, care însĕ nu a căḑut în luptă contra Ungariei — de nu cumva cu capul în jos — a comis un lucru de tot fără tact, care cu atâta 'i-se iartă mai greu, cu cât generalul până acuma a fost numĕrat între ofițerii cei mai abili și mai corecți din armată. Un ofițer însĕ, care își cunoasce bine datorința, trebue sĕ scie, că există un pasagiu, care interḑice fiecărui soldat comiterea unor fapte, cari produc scandal public.

„Despre aceea însĕ generalul Iansky a trebuit sĕ fie în clar, că glorificarea armatei austriace, în forma ei din 1849, într'o ḑi memorabilă ca 21 Maiu, trebue sĕ producă în Ungaria indignațiune generală. Dacă astăḑi hornistul oficios ar venì sĕ bucine, că nu este a se lua niminu în nume de rĕu, că laudă unitatea armatei, 'i-am rĕspunde, că la o astfel de laudă mormêntul lui Hentzi este totuși un stafaj prea curios. Bietul om mai uită încă multe și voind sĕ apere armata, se dă pe sine de gol.

„Fie însĕ procedura generalului Iansky un act de „pietate militară“ sau de „brutalitate militară“, în acel punct cred eu că se vor uni atât civili cât și militari, că mai bine era, dacă generalul Iansky ar fi tăcut ca un filosof adevĕrat.

„Demonstrațiunile de ieri au fost un rĕspuns amar la o întrebare amară, și fluerăturile ascuțite, care s'au auḑit ieri pe bulevardul museului, vor rĕsuna încă multă vreme în urechile acelora, cari până acum au fost surḑi. Națiunea maghiară încă nu este atât de apatică, cum ar putè sĕ fie după cura denervătoare a unui regim rĕu de ḑece ani și în vinele multor oameni mai pulsează încă sânge proaspĕt, roșu. Sĕ nu privim în mod batjocoritor spre demonstrațiunile de ieri, căci ele sûnt un semn îmbucurător. Adevĕrat că junimea exagerează, ea se lasă a fi răpită spre fapte nesocotite, ea merge de multe-ori după curentul cel mai rĕu, dar' de astădată s'a însufleț̦it pentru patrie, ea a ținut sus memoria acelor eroi, acelor martiri, cari în lupta pentru libertate au căḑut sub loviturile soldaților austriaci, cari atunci în adevĕr au fost o „unitate“. Cadă încă o mie de geamuri jertfă mâniei tinerimii înfocate, că mie nu o sĕ-'mi pară rĕu. Și dacă merge tinerimea prea departe, tot e mai bine, decât sĕ stee în loc; și dacă sbiară tinerimea și face gălăgie, tot e mai bine, decât sĕ doarmă. Fiarbă mustul cât de vehement, căci chiar atunci devine must mai bun.

„Sĕ nu invinuim tinerimea, căci de astădată a făcut us îndreptățit de privilegiul seu, de a lucra fără multă precugetare. Conced bucuros, că șari-vari nu este dovadă, și strigăte de *„abzug!“* nu sûnt argumente, dar' de altă parte trebue sĕ spun, că tinerii nostri în puținele vorbiri cari s'au ținut, au vorbit destul de lămurit. Nu se poate spune, câte cuvinte conține o șuerătură, câte guguliri sûnt într'un aplaus! Mauriciu Jókai ḑice undeva: „Între acele lucruri, pe cari înțelepciunea omenească le-a inventat, expresiunile de aprobare și desaprobare ocupă locul prim, căci cu ele se decide de multe-ori despre viața ori moartea, despre triumful ori perirea omului.“ Și ce sûnt aceste expresiuni? Unul își bate pălmile de olaltă, altul suflă ceva aer printre buze. Un general francez a comandat sĕ pusce între nisce oameni cari fluerau, „căci“, ḑise el, „fluieratul este o palmă din depărtare.“ Cu același drept am putè ḑice: „Aplausul este o sărutare de departe.“ Generalul Iansky nu a fost sărutat; — la asta nu va contraḑice nime, și aceia, cari au fost ieri pe bulevardul museului, nu vor uita curênd furtuna, care a fluerat acolo. Nu putem presupune, că generalul Iansky va uita curênd acest incident, ba chiar sĕ nu-'i luăm în nume de rĕu, dacă dînsul se va arĕta momentan ceva iritat. Tot atât de puțin ne putem supĕra pe ofițerii armatei comune, vĕḑêndu-'i astăḑi mai susceptibili ca de altădată.

„Eu cred, că acum își pot vedè oamenii, cari au luat parte la demonstrațiuni, earăși de treburi. Universitarii sĕ-'și vadă de studii și ceilalți de ale lor agende. Scopul demonstrațiunii a fost: sĕ 'i-se dee generalului Iansky lecția cuvenită pentru lipsa de tact dovedită; această lecție-'i-s'a dat și încă în mod destul de drastic.

„Cu aceste aș putè încheia, dară mai am ceva de spus. Se fac dese încercări din partea militară de a revoca umbra anului 1849 și mai în tot anul auḑim lăudându-se (se înțelege decătră Austriaci) armata de atuncia. Cumcă bine este aceasta și prudent este, că oare va contribuì aceasta ceva la contopirea mult dorită a armatei cu Ungaria, sĕ judece fie-care. Aicea vreau numai sĕ amintesc acelor domni, cari laudă armata austriacă din 1849, istoria resbelului din acel an, sĕ le revoc în memorie toate luptele, în cari au fost crâncen bătuți și în urmă toate notele, cari s'au schimbat în acel an între Viena și Petersburg. O armată colosală cu ofițeri și soldați bine instruați, a fost bătută și rĕsbită decătră o armată mică cu ofițeri tineri soldați neexercitați. A fost de lipsă ajutorul rusesc pentru a putè învinge.

„Sûnt aceste amintiri atât de glorioase, încât atât de des le vedem reînprospĕtate?

„Eu cred, că generalul Iansky nu numai că nu a vĕtĕmat ieri Ungaria, dară nici armatei austriace nu 'i-a făcut complimente. Însĕ destul acuma.

„Așa e, domnule General, că pe viitor vom lăsa morții sĕ odihnească?

Cronică.

Maiestatea Sa 'și-a strămutat residența la Schönbrunn.

*

Archiducele Iosif a sosit în Mureș-Oșorheiu spre inspectarea trupelor de honvedi.

*

Procesul de presă al ministrului comun de rĕsboiu în contra foaiei „Zombor és Vidéke.“ Precând tinerimea maghiară din Budapesta demonstra în contra armatei comune, la curtea cu juraț̦i de acolo se pertracta procesul de presă al supremului representant al armatei comune, al ministrului comun de rĕsboiu în contra unei foi maghiare. Substratul procesului era o notiță apărută în ḑiarul suscitat. La 23 Octomvrie a. tr. s'a pușcat anume în casarma din Zombor un infanterist cu numele Ludovic Husvéth. La 25 Octomvrie apoi foaia improcesuată a scris următoarea notiță: „Nefericitul tinĕr a fost avut arest de casarmă și — precum se spune — din suferința pentru această pedeapsă nedreaptă s'a sinucis. După altă versiune motivul acestei fapte îngrozitoare ar fi amor nefericit. Aceasta însĕ nu e probabil. E cu mult mai plausibilă admiterea, că s'a sinucis, pentru-că la miliție nu era tractat întrun mod tocmai onest, ceea-ce la armata comună e regulă principală.“ Curtea cu juraț̦i *a achitat* pe Dr. Iuliu Molnár redactorul responsabil dela „Zombor és Vidéke“ osândind pe procuratura reg. la solvirea speselor procesuale statorite cu 640 fl. 5 cr. Procurorul a presentat nulitate.

*

Maial în Sĕliște. Pompierii voluntari din Sĕliște invită la Maialul lor, care se va ținè Duminecă în 30/18 Maiu 1886 la „Fântâneaua arinilor“ în bĕrcul Sĕliștei. Prețul întrării e: de familiă 50 cr., de persoană 30 cr.

La cas dacă timpul e nefavorabil, petrecerea se amână pe Dumineca următoare.

*

„Hundsdörfer“ contra „Bamberger“. E de tot hazliu a vedè pe academicianii și profesorii Hunfalvy și Vámbéry certându-se în fața Maghiarilor neaoși, cari șed și — ascultă, asupra originei neamului maghiar. Eacă ce cetim în „Pester Lloyd“:

Astăḑi ținù prima clasă a academiei (limbistă și literară) o ședință de secțiune, pe a cărei ordine de ḑi erau discursuri ale membrilor Paul Hunfalvy și Stefan Bartalus. Presidentul de clasă Paul Hunfalvy, pe care în decursul disertării 'l-a suplinit în presidiu Anton Zichy, cetì unele desvoltări la discursul rostit în ședința festivă de Armin Vámbéry „La caracteristica Maghiarilor ocupători de țeri“. Hunfalvy regretă, că Vámbéry nu arată, cum se numesc acei scrutători, cari ḑic, că Maghiarii se derivă dela elemente de popoare, cari nu au existat nici odată, și în ce mod au pus acestia acea derivațiune la cale. Mai departe regretă Hunfalvy, că Vámbéry nu arată de unde scie, că în timpurile preistorice se vor fi mutat popoarele turco-tartarice din stepele dela Sudul Munț̦ilor-Altaici în văile dela Nordul acestor munți și acolo mestecându-se cu popoare finno-ugrice ar fi dat nascere la mai multe popoare noue, dintre care unul este cel maghiar. Sciința preistorică europeană nu scie nici ce oameni au locuit în Europa în epoca de peatră, cu atât mai puțin poate scì, ce popoare au locuit la Nordul și Sudul Munț̦ilor-Altaici. Hunfalvy regretă, că Vámbéry nu observă fapte istorice constatate. Așa de exemplu petrecerea la olaltă a Maghiarilor cu Chazarii, cari în secolul 8 și 9 au format în ținuturile Mării-negre societatea cea mai cultă. Dela acestia au primit Maghiarii după-cum este cunoscut unitatea capului statului și probabil toată înțelepciunea alcătuitoare de stat. După terminarea acestui discurs, făcù cu Vámbéry unele observări. El spuse, că are de cuget a motiva teoriile sale predate în ședința festivă într'un op mai mare, până atunci însĕ protestează cu deosebire în contra presupunerii, că el ar voì cu dînsele sĕ nutrească șovinismul națiunii.

*

Earăși defraudare. Căpitanul orașului Agria, Ladislau Szalay, care totodată era și cassar al orașului, a defraudat 7138 fl. v. a. din banii de contribuție incassați de dînsul. Începêndu-se în contra lui o cercetare disciplinară, a dispărut din oraș, dar' nu preste mult s'a presentat singur înaintea procurorului, cerênd sĕ fie arestat.

*

De ale vămii din România. Guvernul român a adus la cunoscința representanț̦ilor diplomatici străini din Bucuresci, că pe viitor scutirea personală de vămi și contribuții va fi recunoscută numai pentru consulii de profesie și pentru astfel de funcț̦ionari ai oficielor consulare, cari eventual au sĕ represente pe consulul de profesie.

*

Rĕsboiul vamal cu România. „Vocea Covurluiului“ scrie: „Votarea tarifului autonom a fost terminată de Cameră, și nu mai rĕmâne îndoială, că și senatul îl va vota în primele ḑile ale sĕptĕmânei viitoare, căci nu mai avem decât opt ḑile până la expirarea convențiunii comerciale cu Austro-Ungaria, și pentru acea dată tariful trebue sĕ fie promulgat, spre a avè ce opune vecinei noastre în locul tarifului convențional și în fața mĕsurilor ce ea s'a pregătit a lua contra noastră. Noi nu ne facem ilusiuni, și scim, că un sdruncin serios are sĕ se producă în comerciul țerii noastre prin încetarea convențiunii cu Austro-Ungaria. Aceasta e inevitabil la ori-ce schimbare a unei stări de lucruri existente. Dar' este curios a observa mila ce a prins de noi pe organele monarchiei vecine, cari ne cântă pe toate tonurile, că o sĕ fim perduți prin încetarea convențiunii. Ele ne arată pe întrecute perderile ce o sĕ suferim prin închiderea granițelor austro-ungare vitelor și cerealelor noastre. În marea lor dorință de a ne deschide ochii asupra consecuențelor desastroase a încetării convențiunii, ele uită, că de mult deja sub fel de fel de pretexte vitele noastre nu mai pĕtrund pe teritorul milo-ilor nostri vecini. Rĕmân însĕ cerealele. Le vor face acestora greutăți de întrare. Nu ne îndoim de bună-voință. Aceste greutăți vor cădè însĕ tot în sarcina lor, deoare-ce, ori-cât de mari drepturi vor impune asupra cerealelor noastre, ele vor pĕtrunde la vecinii nostri, căci au nevoe de ele. Se vor întroduce în mai mică cantitate. Fie. Dar' scumpetea lor tot asupra consumatorilor austro-ungari se va resfrânge. Cât despre restul ce nu-'l vom exporta în Austro-Ungaria, ne va învĕța nevoia unde sĕ-'l ducem. Stăruința cu care se ocupă de această cestiune ḑiarele vecinei noastre, probează în mod neîndoios, că pe ea o va durea mai mult noua stare de lucruri, ce se va crea după 1 Iunie st. nou. În această privință ḑiarul „Neue Freie Presse“, singurul ce a mai păstrat oare-care sânge rece, arată, că perderea pentru Austro-Ungaria va fi cel puțin de 40 milioane florini. Ei bine, noi în ori-ce cas nu vom perde atâta. Prin urmare mila ce arată pentru noi foile austro-ungare, nu e în realitate decât pentru interesele lor. Sĕ încercăm, și vom vedè cine va perde mai mult“.

*

Istoria Românilor de Ubicini. D. G. Bengescu, primul secretar al legațiunii române din Paris, s'a însărcinat cu revisuirea și cu publicarea lucrării înedite a marelui filoromân Ubicini despre istoria României. Această scriere în limba franceză conține istoria țerii dela Daci și până la întemeierea principatelor române.

Varietăț̦i.

(Earăși convenția.) Sub acest titlu cetim în „Epoca“: Ori unde te întorci, nu auḑi vorbindu-se decât de convențiune comercială, tarif autonom, luptă economică, taxe vamale etc. Nu e vorbă, mai toți acei cari vorbesc, nu sciu bob asupra cestiunilor pe care le resoalvă cu atâta ușurință. Cu toate aceste pe nesimț̦ite ese câte odată și câte un adevĕr. Așa am vĕḑut deunăḑi pe o coconiță, care fiind plictisită de a auḑì pe bărbatul seu discutând mereu cestiunea economică, a intervenit și ea:

— „Ce tot spuneț̦i la palavre? Sĕ vĕ arĕt eu mijlocul cel mai nimerit pentru a trăì fără convenție.“

Un rîs omeric a însoț̦it intervenirea gingașei coconițe într'o cestiune atât de aridă. Toți se așteptaseră la vre-o glumă. Soțul se uită la dînsa și-'i spuse:

— Lasă-ne în pace Mandico! Noi vorbim lucruri serioase și tu vii sĕ ne iei în zeflemea.

Dar' cocoana Mandica nu se dă învinsă; ea replică:

— Apoi cum sĕ nu vĕ iau în zeflemea, când discutați ca nisce caraghioși, în loc sĕ vĕ puneț̦i pe lucru. Noi femeile sûntem mai practice.

— Las-o sĕ vorbească, ḑise unul din bărbați, are haz.

Toți se puseră sĕ asculte pe coconița Mandica, care se exprima cam astfel:

— Dacă voiți sĕ nu cumpĕrați nimic dela străini, trebue sĕ începem prin a ne îmbrăca cu haine croite din stofe românesci, sĕ ne încălț̦ăm cu ghete făcute din piele românească, sĕ mâncăm numai bucate gătite cu lucruri ce se găsesc în țeară, sĕ renunț̦ăm la trufandale, într'un cuvênt, sĕ nu facem lux. Căci ceea-ce plătim este luxul. Nu vedeț̦i, că dela cap până la picioare sûntem acoperiți cu obiecte fabricate în străinătate?

Și spre a proba ḑicerea sa, Mandica se apropià de bărbatul seu și-'i puse mâna pe cap:

— Ian uitați-vĕ! Pomada aceasta de unde e? Dar' cosmenticul acesta de pe mustață? dar' brilantina de pe barbă?

— Ian lasă-mĕ, Mandico, mĕ gâdeli.

— Stai, că abia am început! Uitați-vĕ la cravată, e marfă englezască, botonii sûnt nemțesci, cămașa e franț̦uzească.

— Nu mĕ gâdila, Mandico, nu mai pot, sfîrșesce cu mofturile tale.

— Las-o, Costică, are dreptate!

— Se înț̦elege că am dreptate, — ḑise Mandica. Dar' giletca, gherocul, pantalonii, nu sûnt marfă dela Brün?

— Te-ai întrecut cu gluma, Mandico, hi! hi! hi! . . . Pentru numele lui Dumneḑeu, nu mĕ mai gâdilì!

— Lasă-mĕ sĕ sfîrșesc! Dar' ghetele nu sûnt marfă ungurească, ciorapii nu vin din Francia, batista nu-i marfă nemțească? Dar' ism . . .

— Mandico!

— Stai că mĕ întorc la cap. Ia uitați-vĕ la pĕlăria aceasta colo pe measă. De unde e? Priviț̦i împregiurul vostru în odaie. Mobilele nu sûnt oare nemțesci, duceț̦i-vĕ în cuhnă și nu veț̦i găsì nici un vas măcar, care sĕ nu fie din Brașov. Până în odaia slugilor nu veț̦i întâlnì decât marfă de dincolo. D'apoi îmbrăcămintea noastră, a femeilor. Nici un fir de ață nu e din țeară. Și țerancele au început sĕ se îmbrace cu marfă străină. Am vĕḑut costume naționale românesci fabricate în străinătate.

— Acum sĕ te cercetăm pe d-ta, — ḑise un craidon, apropiându-se de Mandica, oare tot marfă străină porț̦i?

— Nici n'aș fi la modă, dacă aș purta altceva decât ce ne vine din Paris, din Viena, din Berlin. M'ar rîde lumea, dacă m'ar vedè îmbrăcată în costum românesc, ar ḑice că es dela bal mascat.

— Scii că are dreptate nevastă-ta, Costică! De astăḑi înainte eu mĕ las de mofturi economice.

Mandica: — Slavă Domnului! Am scăpat de palavrele voastre. *Z.*

(Istoria unui cerșitor.) Mai ḑilele trecute la Paris un bĕtrân, fiind prins în flagrant delict de cerșitorie, fù arestat. Istoria acestui bĕtrân cerșitor este dintre cele mai triste. Numele lui este Tristan de Bongars din Vanglaux, născut la Paris, și are vêrsta de 77 de ani. În urma nenorocirii de familiă, precând era încă tinĕr, se apucà de teatru și începù sĕ joace comedia pe mai multe scene din Paris și din provincie, sub pseudonimul de Vancourt; făcea parte din societatea artistilor și de câțîva ani primia, ca membru al acestei societăți, o mică pensiune, dar' prea mică pensiune pentru a putè trăì. Fostul artist a început sĕ plângă spunênd comisarului trista lui Odyseiă. Aceasta însĕ n'a împedecat pe comisar de a-'l trimite la închisoare.

Bibliografie.

„Fóia Diecesană“. Organ al eparchiei gr.-or. rom. a Caransebeșului. Apare în fiecare Duminecă. Caransebeș, 4/16 Maiu 1886. Anul I. Nr. 18. Sumar: Sinodul eparchial. — Necrolog. — Raportul general al consistorului diecesan ca senat bisericesc pe anul 1885. — Varietăți. — Concurs.

* * *

„Manual de Stupărit“. De *Ioan Costinu,* preot gr.-cat. Cu 36 figuri în text. Editura autorului. — A apărut în Gherla 1886. Imprimăria „Aurora“ p. A. Todoran. Se poate procura cu prețul de 65 cr. sau 1 leu 65 bani la autorul în Baia-mare (Nagy-Bánya).

* * *

„Țeara nouă“. Revistă scientifică, politică, economică și literară. Apare odată pe lună. Bucuresci, Aprilie. 1886. Anul III. Nr. 3. Sumar: Cerințele metodei intuitive, de I. Neniț̦escu. — Deosebirea între plante și animale, de Nicu Leon. — Sistem național de economie politică, Istoria, Francezii și Germanii, traducere de I. N. P. — Ivan Iorgovan, (baladă poporală) culeasă de Pr. Al. Popesescu. — Elemente de ideologie după Strassy trad. de I. U. Grozescu. — Cerșitorul, novelă de E. . . . . — Regele cel mai iubit, (poesie) de d-na Matilda Cugler-Poni. — Dihorul și Strechia, Copilul și Croncanul, Luna și Cânii, pilde culese de P. Ispirescu. — Ghîcitori adunate de Pr. Al. Popescu. — Corespondența.

Posta ultimă.

Budapesta, 25 Maiu n. (Scirea ḑiarului *„Budapester Tagblatt“).* Maiestatea Sa Regina a plecat astăḑi însoț̦ită de Archiducesa Maria Valeria strict *incognito* la Viena. Causa acestei plecări neașteptate ḑice *„Pesti Napló“*, sĕ fie demonstrațiunile întêmplate în Buda înaintea monumentului lui Hentzi, deoare-ce Maiestatea Sa nu a putut fi asigurată, că demonstrațiile nu se vor repeta.

Maiestatea Sa, după-cum se scrie, a avut de cuget sĕ petreacă până în 30 al curentei în capitală, respective în Gödöllö.

Viena, 25 Maiu n. (Scirea ḑiarului *„Neue freie Presse“*) Maiestatea Sa Împĕrăteasa a sosit aici.

Serviciul telegrafic al „TRIBUNEI“.

Moscva, 26 Maiu n. La primirea Țarului în Kreml căpetenia orașului Moscva presentând pâne și sare a adresat Țarului o cuvêntare, în care se exprimă bucuria asupra visitei și se ḑic următoarele:

„Împĕratule Autocrat! Tu vii din Sudul binecuvêntat, Tu ai revivificat Mareaneagră. Speranța noastră dă aripi credinței, că crucea creștină va străluci pe sfânta Sofia. Astfel mulț̦umesce și crede Moscva!“ Țarul a rĕspuns că se bucură a revedè orașul de încoronare, Moscva.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Septimiu Albini.**

Economic.

Starea sěmĕnăturilor. În sĕptĕmâna trecută, ca și în ḑilele aceste, timpul a fost în adevĕr cu totul de vară. Temperatura s'a urcat cu mult mai tare ca într'alți ani pe vremea aceasta. Premergêndu-'i acestei călduri ploaie în abundanță aceasta a impresionat foarte favorabil asupra vegetațiunii și cu deosebire sĕmĕnăturile de primăvară au pornit spre o desvoltare pe cât se poate de mulțumitoare. Cu toate aceste pagubele causate de ger sûnt destul de considerabile, și fiindcă grâul în multe părți e atacat de rugină, — prospectele la o recoltă bună sûnt aproape nimicite.

Aici în părțile noastre (ardelene) de vre-o câteva ḑile încă ne bucurăm de un astfel de timp călduros, cu care numai în mijlocul verii ne putem întâlni. Ne mângăiem însĕ și noi, că deși gerul din primăvara aceasta ni-a causat mari stricăciuni, totuși, în urma aceluia venind o ploaie plăcută, ear' după ploaie urmând căldura, care durează acum de vre-o câteva ḑile, ne putem aștepta la unele despăgubiri, ce ne-ar face sĕ uităm baremi încâtva daunele causate de înghețurile lui Maiu.

Piața din Sibiiu, 25 Maiu. Grâu hectolitra 47—80 chilo fl. 5.60 până fl. 6.40, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 4.40, până fl. 5.20 sĕcara 66 până 72 chilo fl. 3.60 până fl. 4.—, orḑ 58 până 64 chilo fl. 3.20 până fl. 4 —, ovĕs 38 până 45 chilo fl. 1.90 până fl. 2.30, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 3.80 până fl. 4.90, mĕlaiul 74 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semĕnță de cânepă 49 până 50 chilo fl. 3.50 până fl. 4.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.50 până fl. 6.50, lintea 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 15.— până fl. 16.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 14.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 11.—, slănina 100 chilo fl. 44.— până fl. 50.—, unsoarea de porc fl. 45.— până fl. 48.—, sĕu brut fl. 26.— până fl. 28.—, sĕu de lumini fl. 36.— până fl. 38.—, lumini turnate de sĕu fl. 46.— până fl. 50.—, săpunul fl. 25.— până fl. 28.—, fên 100 chilo fl. 2.20 până fl. 2.40, cânepa fl. 30.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.50 până fl. 3.25, spirtul p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 36 cr. carnea de viței 30 până 40 cr., carnea de porc 34 până 36 cr., carnea de berbece — până — cr., ouĕ 10 cu 15 până 18 cr.

Piața din Făgăraș, 21 Maiu. Grâu frumos hectolitra fl. 6.— până fl. 7.—; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 5.—; sĕcara fl. 3.80 până fl. 4.—; cucuruzul fl. 3.— până fl. 3.40; ovĕsul fl. 2.20 până fl. 2.40; sĕmênța de cânepă fl. 5.— până fl. 6.—; sĕmênța de in fl. 9.— până fl. 10.—; fasolea fl. 3.— până fl. 4.—; mazerea fl. 6.— până fl. 7.—; lintea fl. 7.— până fl. 8.—; crumpenele fl. 1.20 până fl. 1.80; mălaiul fl. 6.— până fl. 7.—; sĕu brut 100 chile fl. 25.— până fl. 30.—; unsoarea de porc 55—58, slănina 60—80; cânepa fl. 25.— până 30.— Un chilo carne de porc 32 cr.; carne de vită 28 cr.; carne de viței 28 cr.; carne de mel — cr.; ouĕ 7 cu 10 cr., chim fl. —.— până fl. —.—; lumini turnate de sĕu 50 cr. până — cr.

Târgul de rîmători în Steinbruch. În 24 Maiu n. s'a notat: unguresci bĕtrâni grei 42.— cr. până 43.— cr. unguresci grei, tineri 44.— cr. până 45.— cr., de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., ușori 43.— cr. până 44.— cr., marfă țerănească, grea 42.1/2 cr. până 43.— cr., de mijloc 42.1/2 cr. până 43.— cr., ușoară 43.— cr. până 44.— cr., românesci de Bakony, grei —.— cr. până —.— cr., transito de mijloc —.— cr. până —.— cr. transito ușori —.— cr. până —.— cr., transito sêrbesci grei 42.— cr. până 42.1/2 cr., transito de mijloc 42.— cr. până 42.1/2 cr., transito ușori 41.1/2 cr. până 42.— cr., îngrășați cu ghindă —.— cr. până —.— cr. per 4% cumpeniți la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta

dela 22 Maiu st. n.

Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. —.— până —.— 74—79 Kilo fl. —.— până —.—, (lângă Tisza) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 7.80 până 8.10, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 7.80 până 8.—, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 7.80 până 8.10, (de Bacska) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 7.80 până 8.10, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 7.30 până 7.70.

Sĕcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.25 până 6.45.

(Orḑ nutreț:) 60—62 Kilo fl. 5.20 până 5.50; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 6.50 până —.—.

Ovĕs (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.45 până 8.90.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.40 până 5.45; de alt soiu fl. 5.30 până 5.35.

Rapița fl. —.— până —.—; de Banat fl. —.— până —.—.

Mălaiu (unguresc): fl. 5.30 până 5.70.

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. —.— până —.— (per Septembre—Octombre) Kilo fl. 7.80 până 8.82.

Sĕcara (primăvară) 69.7/10 Kilo fl. —.— până —.—

Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.38 până 5.40.

Rapița (August—Septemvrie) fl. 10.6/8 până 10.7/8.

Spirt (brut) 100 L. fl. 23.25 până 23.75.

Cursul pieței din Sibiiu.

din 26 Maiu st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.58	vênd.	8.68
Lire turcesci	„	11.20	„	11.30
Imperiali	„	10.20	„	10.30
Ruble rusesci	„	1.22 1/2	„	1.24

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 24 Maiu st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	94.1/2	vênd.	95.—
„ Rur. conv. (6%)	„	86.—	„	86.1/2
Acț. de asig. Dacia-Rom.	„	266.—	„	267.1/2
Banca națională a României	„	1085.—	„	1183.—
Împr. oraș. Bucuresci	„	31.—	„	33.—
Acț. de asig. Națională	„	—.—	„	—.—
Credit mob. rom.	„	—.—	„	—.—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	„	82.1/4	„	83.—
Schimb 4 luni	„	—.—	„	34.—
Societ. const.	„	187.1/2	„	230.1/2
Aur	„	14.10	„	14.40

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor: Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuite în 10 11 și 12 Maiu 1886.

Vênḑătorii	Cumpĕrătorii		Hectol.	Greut. libre	Prețul lei în aur	Observații
Chrisoveloni	L. Mendl	Porumb	10500	58	7.30	Șlep
Emberico	„	„	2000	58 3/4	7.47 1/2	Caic
Cușof	„	„	1300	58 3/4	7.52 1/2	„
„	„	„	3400	59 1/2	7.52 1/2	„
Cațica	„	„	1300	58 1/2	7.05	„
Manari	„	„	10000	58	7.15	Șlep
Vasilati	„	„	1050	58 1/2	7.—	Magazie
Gheorghiadi	„	„	900	61	7.35	„
Cavadia	„	„	3500	58 1/4	7.20	Caic
Vamvuri	„	„	10000	57	7.15	Șlep
Marghiloman	Dreifus	„	1800	59 3/4	7.35	Caic
Emberico	Fancioti	Grâu	1400	57	11.90	Caic Capotaj
Nicolaidi	Schmierer	Sĕcară	1000	52 1/2	7.50	Magazie
Emberico	Ali Efendi	Orḑ	2600	45	5.12 1/2	„
Suca	„	„	3080	43 1/2	5.77 1/2	Caic
„	„	„	860	43	5.65	„
Bach	„	„	2500	41 1/4	5.45	„
Davis	Schmierer	„	900	55 1/4	6.10	Magazie
Sassu	„	„	1050	42 1/2	5.28	„

Bursa de Budapesta

din 25 Maiu st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	—.—
„ „ „ „ 4%	105.85
„ „ hârtie „ 5%	95.05
Împrumutul căilor ferate ung.	153.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	128.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	117.50
Bonuri rurale ung.	105.—
„ „ „ cu cl. de sortare	105.—
„ „ „ bănățene-timișene	105.—
„ „ „ cu cl. de sortare	105.—
„ „ transilvane	105.25
„ „ croato-slavone	105.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.75
Împrumut cu premiu ung.	119.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.25
Renta de hârtie austriacă	85.30
„ „ argint austriacă	85.50
„ „ aur austriacă	117.—
Losurile austr. din 1860	139.50
Acțiunile băncei austro-ungare	877.—
„ „ de credit ung.	291.25
„ „ „ „ austr.	285.50
Argintul	—.—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	101.—
Galbeni împĕrătesci	5.94
Napoleon-d'ori	10.02
Mărci 100 imp. germane	62.05
Londra 10 Livres sterlingi	126.75

Bursa de Viena

din 25 Maiu st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	—.—
„ „ „ „ 4%	105 60
„ „ hârtie „ 5%	95.—
Împrumutul căilor ferate ung.	153.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	128.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	118.—
Bonuri rurale ung.	105.30
„ „ „ cu cl. de sortare.	105.30
„ „ „ bănățene-timișene	105.30
„ „ „ cu cl. de sortare	105.30
„ „ transilvane	105.30
„ „ croato-slavone	105.30
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.75
Împrumut cu premiu ung.	119.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.40
Rentă de hârtie austriacă	85.25
„ „ argint austriacă	85.45
Rentă de aur austriacă	117.35
Losuri austr. din 1860	138.80
Acțiunile băncei austro-ungare	878.—
„ „ de credit ung.	290.50
„ „ „ „ austr.	284.60
Argintul	—.—
Galbeni împĕrătesci	5.95
Napoleon-d'ori	10.02 1/2
Mărci 100 imp. germane	62.05
Londra 10 Livres sterlingi	126.75

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Szamosujvár [234] 18—20

deschide abonamente pe anul 1886 la:

„Amiculu Familiei“. Revistă beletristică și enciclopedică-literară — cu ilustrațiuni. Va eși în 1-a și 16-a ḑi a lunei în numeri câte de 2—3 coale, și va publica poesii, romanuri, novele, schițe, piese teatrale, studii sociale, articoli scientifici, amĕnunte de instrucțiune și distracțiune ș. a. Prețul de abonament pre anul întreg 4 fl. — pentru România **10** franci — lei n. plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

„Preotulu Romanu“. Revistă bisericească, scolastică și literară. Va eși în broșuri lunare câte de 2 3/4—3 1/4 coale; și va publica articoli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestea mulțime de **predice pre Domineci, sĕrbători și diverse ocasiuni** — mai departe studii pedagogice, didactice și scientifice-literare. — Prețul de abonament pre anul întreg e 4 fl. — pentru România **10** franci — lei n. plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Abonații vor primì unele premii de valoare și-'și vor putè procura cu prețuri foarte reduse toate opurile din edițiunea noastră.

Collectanții primesc gratis tot al patrulea exemplar.

Tot acolo au apărut și se află de vêndare:

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I. II. III. IV. cuprind materii foarte interesante și amusante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amusante. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume în 8/XII. 1884. în limba maghiară și în 25/II. 1885 în l. italiană prin Vincențiu Nicoară prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Collectă de Recepte din economie, industrie, comerciu și chemie, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Apologie. Discusiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei românesci în vorbire și scriere, invederită și aprețiată de Gregoriu Silași. — Broșura I. II. III. Prețul opului întreg e 1 fl. v. a.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagine, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Branda sau Nunta fatală. Schițe din emigrarea lui Dragoșiu. Novelă istorică națională. Prețul 20 cr.

El trebue sĕ se însoare. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morar. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue, tradusă de Ioan St. Șiuluțiu. Prețul 30 cr.

Nu mĕ uita. Colecțiune de versuri funebrale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau **Cloșca cu puii ei de aur.** Studiu archeologic, de Dionisiu O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învĕțămêntul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învĕțătorilor și al altor bărbați de scoală, de V. Gr. Borgovan, prof. preparandial. Prețul 1 fl. 70 cr.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru prunci scolari de ambe sexele. Cu aprobarea Iurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr. — 50 de exemplare broșurate costă 6 fl., — legate 9 fl., legate în pânză 12 fl. — 100 exemplare broșurate 10 fl., — legate 17 fl., legate în pânză 22 fl.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii scolari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exempl. costă 3 fl. 100 exempl. 5 fl. v. a.

Visul prea sântei vergure Maria a Născĕtoarei de Dumneḑeu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exemplare costă 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Manual de Gramatica limbei române pentru scoalele poporale în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsĕud. Prețul 30 cr.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiiu, sub responsabilitatea lui **Michail Gerula.**